REGULATION (EC) No 391/2009 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 23 April 2009 on common rules and standards for ship inspection and survey organisations (Recast)

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 391/2009

av 23. april 2009

om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

(omarbeiding)
(Tekst som er relevant for EØS)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité([1]),

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen([2]),

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251, i lys av Forlikskomiteens felles forslag av 3. februar 2009([3]), og

ut fra følgende betraktninger:

(1) Rådsdirektiv 94/57/EF av 22. november 1994 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse([4]), er blitt betydelig endret flere ganger. Ettersom det skal gjøres ytterligere endringer, bør direktivet av klarhetshensyn omarbeides.

(2) På grunn av arten av bestemmelsene i direktiv 94/57/EF, synes det hensiktsmessig at disse bestemmelsene omarbeides til to forskjellige fellesskapsrettsakter, nemlig et direktiv og en forordning.

(3) Organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, bør kunne tilby sine tjenester i hele Fellesskapet og konkurrere med hverandre, samtidig som de sikrer et likeverdig sikkerhets- og miljøvernnivå. De nødvendig faglige standardene for deres virksomhet bør derfor fastsettes og anvendes på en ensartet måte i hele Fellesskapet.

(4) Det bør tilstrebes å nå dette målet gjennom tiltak som i tilstrekkelig grad samordnes med arbeidet til Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) og eventuelt bygger på

---

1 EUT C 318 av 23.12.2009, s. 195.
2 EUT C 229 av 22.9.2006, s. 38.
3 Europaparlamentsuttalelse av 25. april 2007 (EUT C 74 E av 20.3.2008, s. 632), Rådets felles holdning av 6. juni 2008 (EUT C 190 E av 29.7.2008, s. 1), Europaparlamentets holdning av 24. september 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT), rådsbeslutning av 26. februar 2009 og Europaparlamentets regelverksresolusjon av 11. mars 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).
4 EFT L 319 av 12.12.1994, s. 20.

og utfyller det. Medlemsstatene og Kommisjonen bør dessuten fremme IMOs arbeid med å utvikle et internasjonalt regelverk for anerkjente organisasjoner.

(5) Det bør fastsettes minstekriterier for anerkjennelse av organisasjoner med sikte på å øke sikkerheten til og hindre forurensning fra skip. Minstekriteriene fastsatt i direktiv 94/57/EF bør derfor styrkes.

(6) Med henblikk på å gi en førstegangsanerkjennelse til organisasjoner som ønsker å få bemyndigelse til å arbeide på vegne av medlemsstatene, kan overholdelsen av minstekriteriene fastsatt i denne forordningen vurderes mer effektivt på en harmonisert måte og på sentralt hold av Kommisjonen sammen med de medlemsstatene som anmoder om anerkjennelse.

(7) Anerkjennelse bør bare gis på grunnlag av organisasjonens prestasjonsnivå med tanke på kvalitet og sikkerhet. Det bør sikres at omfanget av denne anerkjennelsen til enhver tid er i samsvar med den faktiske kapasiteten til den aktuelle organisasjonen. Ved anerkjennelse bør det dessuten tas hensyn til forskjellene i anerkjente organisasjoners rettslige status og foretaksstruktur, samtidig som det fortsatt sikres at minstekriteriene fastsatt i denne forordningen anvendes på en ensartet måte, og at fellesskapskontrollene virker effektivt. Uavhengig av foretaksstruktur bør den organisasjonen som skal anerkjennes, yte tjenester over hele verden, og dens rettssubjekter bør være underlagt globalt solidaransvar.

(8) De tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre denne forordningen, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen([5]).

(9) Særlig bør Kommisjonen gis myndighet til å endre denne forordningen for å innarbeide senere endringer av internasjonale konvensjoner og tilknyttede protokoller, koder og resolusjoner, for å oppdatere minstekriteriene i vedlegg I og for å vedta kriteriene for å måle effektiviteten av reglene og prosedyrene samt de anerkjente organisasjonenes prestasjonsnivå med hensyn til sikkerheten til og hindring av forurensning fra deres klassede skip. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen, blant annet ved å utfylle den med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.

(10) Det er av avgjørende betydning at det raskt, effektivt og på en forholdsmessig måte kan treffes tiltak dersom en anerkjent organisasjon ikke oppfyller sine forpliktelser. Det viktigste målet bør være å rette opp eventuelle mangler med sikte på å fjerne en mulig trussel mot sikkerheten eller miljøet på et tidlig stadium. Kommisjonen bør derfor gis nødvendig myndighet til å kreve at den anerkjente organisasjonen treffer nødvendige forebyggende og utbedrende tiltak, og til å ilegge bøter og tvangsmulkt som tvangstiltak. Når Kommisjonen utøver denne myndigheten, bør den gjøre det på en måte som er i samsvar med grunnleggende rettigheter, og den bør sikre at organisasjonen har mulighet til å uttrykke sine synspunkter under hele saksgangen.

(11) I samsvar med tilnærmingsmåten på fellesskapsplan skal beslutningen om å trekke tilbake anerkjennelsen av en organisasjon som ikke oppfyller forpliktelsene fastsatt i

[5] EFT L 184 av 17,7.1999, s. 23.

denne forordningen, dersom de ovennevnte tiltakene viser seg å være ineffektive eller organisasjonen på annen måte utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet, treffes på fellesskapsplan, og dermed av Kommisjonen, på grunnlag av en komitéframgangsmåte.

(12) Den løpende etterfølgende overvåkingen av de anerkjente organisasjonene med sikte på å vurdere om de overholder bestemmelsene denne forordningen, kan utføres mer effektivt hvis den harmoniseres og sentraliseres. Det er derfor hensiktsmessig at Kommisjonen sammen med den medlemsstaten som anmoder om anerkjennelsen, blir tillagt denne oppgaven på vegne av Fellesskapet.

(13) Som et ledd i overvåkingen av anerkjente organisasjoners virksomhet, er det av avgjørende betydning at Kommisjonens inspektører har adgang til skip og data om skip uavhengig av skipets flaggstat, for å fastslå om de anerkjente organisasjonene overholder minstekriteriene fastsatt i denne forordningen med hensyn til alle skip i deres respektive klasser.

(14) De anerkjente organisasjonenes evne til raskt og korrekt å identifisere svakheter i sine egne regler, prosesser og interne kontroller er av avgjørende betydning for sikkerheten til de skipene de inspiserer og sertifiserer. Denne evnen bør styrkes ved hjelp av en kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenhet, som bør være uavhengig av kommersielle eller politiske interesser, og som kan foreslå felles tiltak for vedvarende forbedring av alle anerkjente organisasjoner og sikre godt samarbeid med Kommisjonen.

(15) De anerkjente organisasjonenes regler og prosedyrer er en viktig faktor for å øke sikkerheten og forebygge ulykker og forurensning. De anerkjente organisasjonene har innledet en prosess som bør føre til harmonisering av deres regler og prosedyrer. Denne prosessen bør fremmes og støttes av Fellesskapets regelverk, siden den bør ha en positiv virkning på sjøsikkerheten samt på konkurranseevnen til den europeiske skipsbyggingsindustrien.

(16) Harmoniseringen av de anerkjente organisasjonenes regler for utforming, bygging og periodisk besiktelse av handelsskip er en løpende prosess. Derfor bør forpliktelsen til å ha et sett egne regler eller dokumentert evne til å ha egne regler ses i sammenheng med harmoniseringsprosessen, og bør ikke utgjøre noen hindring for virksomheten til anerkjente organisasjoner eller kandidater som kan bli anerkjent.

(17) De anerkjente organisasjonene bør være forpliktet til å oppdatere sine tekniske standarder og anvende dem på en konsekvent måte for å harmonisere sikkerhetsregler og sikre ensartet gjennomføring av internasjonale regler i Fellesskapet. Dersom de anerkjente organisasjonenes tekniske standarder er identiske eller svært like, bør gjensidig anerkjennelse av sertifikater for materialer, utstyr og komponenter vurderes i hensiktsmessige tilfeller, idet de mest krevende og strengeste standardene brukes som referanse.

(18) Samtidig som hver anerkjent organisasjon i prinsippet bør være eneansvarlig i forbindelse med de delene den sertifiserer, vil erstatningsansvaret for anerkjente organisasjoner og produsenter følge de avtalte vilkårene eller eventuelt gjeldende lovgivning i hvert enkelt tilfelle.

(19) Fordi gjennomsiktighet og utveksling av informasjon mellom berørte parter og allmennhetens rett til tilgang til informasjon er av grunnleggende betydning for å

hindre ulykker til sjøs, bør de anerkjente organisasjonene gi havnestatskontrollmyndighetene alle relevante påbudte opplysninger om tilstanden til skipene de har klasset, og gjøre dem tilgjengelige for allmennheten.

(20) For å hindre at skip skifter klasse for å unngå å måtte utføre nødvendige reparasjoner, bør de anerkjente organisasjonene utveksle all relevant informasjon seg imellom om tilstanden til skip som skifter klasse, og involvere flaggstaten ved behov.

(21) Vern av immaterialrettigheter for berørte parter i skipsfartsnæringen, herunder skipsverft, utstyrsleverandører og skipsredere, bør ikke hindre normale forretningstransaksjoner og avtalefestede tjenester mellom disse partene.

(22) Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå (EMSA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002([6]), bør gi den nødvendige støtten for å sikre anvendelsen av denne forordningen.

(23) Ettersom målet for denne forordningen, som er å fastsette tiltak som skal følges av de organisasjonene som foretar inspeksjon, besiktelse og sertifisering av skip i Fellesskapet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

(24) Tiltak som medlemsstatene skal følge i sine forbindelser med de organisasjonene som skal inspisere og besikte skip, er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/15/EF av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse([7]).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Denne forordningen fastsetter tiltak som skal følges av de organisasjonene som foretar inspeksjon, besiktelse og sertifisering av skip, for å sikre samsvar med de internasjonale konvensjonene om sikkerhet til sjøs og hindring av havforurensning, samtidig som adgangen til å yte tjenester fremmes. Dette omfatter utarbeiding og gjennomføring av sikkerhetskrav for skrog, maskineri, elektriske anlegg og betjeningsinnretninger for skip som hører inn under virkeområdet for de internasjonale konvensjonene.

Artikkel 2

I denne forordningen menes med

a) «skip» et skip som hører inn under virkeområdet for de internasjonale konvensjonene,

6 EFT L 208 av 5.8.2002, s. 1.
7 EUT L 131 av 28.5.2009, s. 47.

b) «internasjonale konvensjoner» Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs av 1. november 1974 (SOLAS 74), unntatt kapittel XI-2 i dens vedlegg, Den internasjonale konvensjon om lastelinjer av 5. april 1966 og Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip av 2. november 1973 (MARPOL), samt protokoller til og endringer av disse konvensjonene og tilhørende koder med status som obligatoriske i alle medlemsstater, i gjeldende versjon,

c) «organisasjon» et rettssubjekt, dets datterforetak og alle andre foretak under dets kontroll, som i fellesskap eller hver for seg utfører oppgaver som faller inn under denne forordningens virkeområde,

d) «kontroll», med hensyn til bokstav c), rettigheter, kontrakter eller andre midler, rettslige eller faktiske, som enkeltvis eller i kombinasjon gir et rettssubjekt mulighet til å utøve avgjørende innflytelse eller setter dette rettssubjektet i stand til å utføre oppgaver som hører inn under denne forordningens virkeområde,

e) «anerkjent organisasjon» en organisasjon som er anerkjent i samsvar med denne forordningen,

f) «bemyndigelse» handling der en medlemsstat bemyndiger eller delegerer myndighet til en anerkjent organisasjon,

g) «lovfestet sertifikat» et sertifikat utstedt av eller på vegne av en flaggstat i samsvar med de internasjonale konvensjonene,

h) «regler og prosedyrer» en anerkjent organisasjons krav til utforming, bygging, utrustning, vedlikehold og besiktelse av skip,

i) «klassesertifikat» et dokument utstedt av en anerkjent organisasjon der det sertifiseres at et skip er egnet for en særlig bruk eller funksjon i samsvar med de reglene og prosedyrene som den anerkjente organisasjonen har fastsatt og offentliggjort,

j) «hjemsted» stedet der en organisasjons forretningskontor, hovedadministrasjon eller hovedforetak ligger.

Artikkel 3

1. Medlemsstater som ønsker å gi bemyndigelse til en organisasjon som ennå ikke er anerkjent, skal sende inn en anmodning om anerkjennelse til Kommisjonen, vedlagt fullstendige opplysninger om, og dokumentasjon for, organisasjonens overholdelse av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I, samt kravet om og dens forpliktelse til å overholde bestemmelsene i artikkel 8 nr. 4 og artikkel 9, 10 og 11.

2. Kommisjonen skal sammen med de respektive medlemsstatene som sender inn anmodningen, foreta vurderinger av de organisasjonene som det anmodes om anerkjennelse for, med sikte på å verifisere at organisasjonene oppfyller og forplikter seg til å oppfylle kravene nevnt i nr. 1.

3. Kommisjonen skal etter framgangsmåten med forskriftskomité nevnt i artikkel 12 nr. 3 nekte å anerkjenne organisasjoner som ikke oppfyller kravene nevnt i nr. 1, eller hvis

prestasjonsnivå anses som en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet på grunnlag av kriteriene fastsatt i samsvar med artikkel 14.

Artikkel 4

1. Anerkjennelse skal gis av Kommisjonen i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomité nevnt i artikkel 12 nr. 3.

2. Anerkjennelse skal bare gis til organisasjoner som oppfyller kravene nevnt i artikkel 3.

3. Anerkjennelse skal gis til det relevante rettssubjektet, som er morforetaket til alle rettssubjekter som utgjør den anerkjente organisasjonen. Anerkjennelsen skal omfatte alle rettssubjekter som bidrar til å sikre at denne organisasjonen kan utføre sine tjenester i hele verden.

4. Kommisjonen kan etter framgangsmåten med forskriftskomité nevnt i artikkel 12 nr. 3 begrense anerkjennelsen med hensyn til visse typer skip, skip av en viss størrelse, visse fartsområder, eller en kombinasjon av disse, i samsvar med den dokumenterte kapasiteten og ekspertisen til den aktuelle organisasjonen. I slike tilfeller skal Kommisjonen angi årsakene til begrensningen og på hvilke vilkår begrensningen skal fjernes eller kan utvides. Begrensningen kan når som helst tas opp igjen.

5. Kommisjonen skal utarbeide og regelmessig oppdatere en liste over de organisasjonene som er anerkjent i samsvar med denne artikkelen. Listen skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Dersom Kommisjonen anser at en anerkjent organisasjon ikke har oppfylt minstekriteriene fastsatt i vedlegg I eller sine forpliktelser i henhold til denne forordningen, eller at en anerkjent organisasjons prestasjonsnivå med hensyn til sikkerhet og hindring av forurensning har blitt betydelig dårligere, men uten at dette utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten og miljøet, skal den kreve at den aktuelle anerkjente organisasjonen skal treffe nødvendige forebyggende og utbedrende tiltak innenfor fastsatte frister for å sikre full overholdelse av disse minstekriteriene og forpliktelsene, og særlig fjerne alle mulige trusler mot sikkerheten eller miljøet, eller på annen måte utbedre årsakene til at prestasjonsnivået har blitt dårligere

Forebyggende og utbedrende tiltak kan omfatte midlertidige beskyttelsestiltak dersom en mulig trussel mot sikkerheten og miljøet er akutt.

Uten at det berører tiltakenes umiddelbare gjennomføring, skal imidlertid Kommisjonen gi alle medlemsstater som har gitt en bemyndigelse til den aktuelle anerkjente organisasjonen, forhåndsvarsel om tiltakene den har til hensikt å treffe.

Artikkel 6

1. I tillegg til tiltakene truffet i henhold til artikkel 5 kan Kommisjonen i samsvar med rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 12 nr. 2 bøtelegge en anerkjent organisasjon

a)

– hvis grove eller gjentatte manglende oppfyllelse av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I eller av forpliktelsene i henhold til artikkel 8 nr. 4 og artikkel 9, 10 og 11,

eller

– hvis dårligere prestasjonsnivå

avdekker alvorlige mangler i dens struktur, systemer, prosedyrer eller internkontroller,

eller

b) som bevisst har gitt uriktige, ufullstendige eller villedende opplysninger til Kommisjonen i forbindelse med dens vurdering i henhold til artikkel 8 nr. 1 eller på annen måte har hindret denne vurderingen.

2. Uten at det berører nr. 1, kan Kommisjonen, dersom en anerkjent organisasjon unnlater å foreta de forebyggende og utbedrende tiltakene som Kommisjonen krever, eller dersom det oppstår unødige forsinkelser, ilegge nevnte organisasjon tvangsmulkt fram til de påkrevde tiltakene er fullt ut gjennomført.

3. Bøter og tvangsmulkter som nevnt i nr. 1 og 2 skal være avskrekkende og stå i et rimelig forhold til tilfellets grovhet og den aktuelle anerkjente organisasjonens økonomiske kapasitet, idet det tas særlig hensyn til i hvilket omfang sikkerheten eller miljøvernet er satt i fare.

De skal ikke ilegges før den anerkjente organisasjonen og den berørte medlemsstaten har fått anledning til å komme med sine merknader.

Det samlede beløpet av bøter og tvangsmulkter som er ilegges, skal ikke overstige 5 % av den anerkjente organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning for de tre foregående regnskapsårene for den virksomheten som hører inn under denne forordningens virkeområde.

4. De europeiske fellesskaps domstol skal ha ubegrenset domsmyndighet til å overprøve Kommisjonens beslutninger om fastsettelse av en bot eller tvangsmulkt. Den kan oppheve, redusere eller øke boten eller tvangsmulkten som er ilagt.

Artikkel 7

1. Kommisjonen skal trekke tilbake anerkjennelsen av en organisasjon

a) hvis gjentatte og alvorlig manglende overholdelse av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I eller av forpliktelsene i henhold til denne forordningen er av en slik art at det utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet,

b) hvis gjentatte og alvorlige prestasjonssvikt med hensyn til sikkerhet og hindring av forurensning er av en slik art at det utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten og miljøet,

c) som forhindrer eller gjentatte ganger legger hindringer i veien for Kommisjonens vurdering,

d) som unnlater å betale bøtene og/eller tvangsmulktene nevnt i artikkel 6 nr. 1 og 2, eller

e) som søker å oppnå økonomisk dekning eller refusjon av bøter den er ilagt i henhold til artikkel 6.

2. Med hensyn til nr. 1 bokstav a) og b) skal Kommisjonen treffe beslutning på grunnlag av all tilgjengelig informasjon, herunder

a) resultatene av sin egen vurdering av den aktuelle anerkjente organisasjonen i henhold til artikkel 8 nr. 1,

b) rapporter framlagt av medlemsstatene i henhold til artikkel 10 i direktiv 2009/15/EF,

c) analyser av ulykker der skip klasset av de anerkjente organisasjonene har vært innblandet,

d) alle gjentatte forekomster av manglene nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a),

e) i hvilket omfang flåten i den anerkjente organisasjonens klasse er berørt, og

f) mangel på virkning av tiltakene nevnt i artikkel 6 nr. 2.

3. Tilbaketrekking av anerkjennelse skal besluttes av Kommisjonen på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat etter framgangsmåten med forskriftskomité nevnt i artikkel 12 nr. 3, og etter at den aktuelle anerkjente organisasjonen har fått anledning til å komme med sine merknader.

Artikkel 8

1. Alle anerkjente organisasjoner skal regelmessig og minst hvert andre år vurderes av Kommisjonen sammen med den medlemsstaten som sendte inn den relevante anmodningen om anerkjennelse, for å verifisere at de overholder forpliktelsene i henhold til denne forordningen og oppfyller minstekriteriene fastsatt i vedlegg I. Vurderingen skal begrenses til de delene av de anerkjente organisasjonenes virksomhet som hører inn under denne forordningens virkeområde.

2. Når Kommisjonen velger ut de anerkjente organisasjonene som skal vurderes, skal den legge særlig vekt på den anerkjente organisasjonens prestasjonsnivå med hensyn til sikkerhet og hindring av forurensning, på ulykkesforekomstene og på de rapportene som medlemsstatene har utarbeidet i samsvar med artikkel 10 i direktiv 2009/15/EF.

3. Vurderingen kan omfatte et besøk til den anerkjente organisasjonens regionale avdelinger samt stikkprøveinspeksjoner av skip, både i fart og under bygging, for å kontrollere den anerkjente organisasjonens prestasjonsnivå. I slike tilfeller skal Kommisjonen, der det er hensiktsmessig, underrette medlemsstaten der den regionale avdelingen ligger. Kommisjonen skal framlegge for medlemsstatene en rapport om resultatene av vurderingen.

4. Alle anerkjente organisasjoner skal hvert år gjøre resultatene av gjennomgåelsen av sitt kvalitetsstyringssystem tilgjengelige for komiteen nevnt i artikkel 12 nr. 1.

Artikkel 9

1. De anerkjente organisasjonene skal sikre at Kommisjonen har tilgang til de opplysningene som er nødvendige for vurderingen nevnt i artikkel 8 nr. 1. Ingen kontraktsvilkår kan påberopes for å begrense slik tilgang.

2. De anerkjente organisasjonene skal i sine kontrakter med skipsredere eller skipsoperatører om utstedelse av lovfestede sertifikater eller klassesertifikater til et skip, sikre at utstedelsen skjer på vilkår av at partene ikke motsetter seg at Kommisjonens inspektører får adgang om bord på dette skipet for formålene i artikkel 8 nr. 1.

Artikkel 10

1. De anerkjente organisasjonene skal rådføre seg med hverandre med jevne mellomrom for å opprettholde likeverdighet og med mål om å harmonisere sine regler og prosedyrer samt gjennomføringen av dem. De skal samarbeide med hverandre med sikte på å oppnå en konsekvent tolkning av de internasjonale konvensjonene, uten at det berører flaggstatenes myndighet. De anerkjente organisasjonene skal i relevante tilfeller bli enige om de tekniske og prosedyremessige vilkårene for sin gjensidige anerkjennelse av klassesertifikatene for materialer, utstyr og komponenter, på grunnlag av likeverdige standarder, idet de mest krevende og strengeste standardene skal brukes som referans.

Dersom det av alvorlige sikkerhetsgrunner ikke kan oppnås enighet om gjensidig anerkjennelse, skal de anerkjente organisasjonene tydelig angi årsakene til dette.

Dersom en anerkjent organisasjon ved inspeksjon eller på annen måte fastslår at et materiale, en utstyrsdel eller en komponent ikke er i samsvar med sertifikatet, kan den nekte å tillate at materialet, utstyrsdelen eller komponenten plasseres om bord. Den anerkjente organisasjonen skal umiddelbart underrette de andre anerkjente organisasjonene om nektingen og gi en begrunnelse.

De anerkjente organisasjonene skal med hensyn til klassifisering anerkjenne sertifikater for skipsutstyr som er rattmerket i samsvar med rådsdirektiv 96/98/EF av 20. desember 1996 om skipsutstyr([8]).

De skal regelmessig framlegge rapporter for Kommisjonen om vesentlige framskritt i forbindelse med standarder og om gjensidig anerkjennelse av sertifikater for materialer, utstyr og komponenter.

2. Kommisjonen skal innen 17. juni 2014 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, basert på en uavhengig undersøkelse, om hvor langt man er kommet med harmoniseringen av regler og prosedyrer og om gjensidig anerkjennelse av sertifikater for materialer, utstyr og komponenter.

3. De anerkjente organisasjonene skal samarbeide med havnestatskontrollmyndighetene når det gjelder et skip de har klasset, særlig for å lette utbedringen av rapporterte mangler eller andre avvik.

4. De anerkjente organisasjonene skal forsyne sjøfartsmyndighetene i alle medlemsstater som har gitt en bemyndigelse fastsatt i artikkel 3 i direktiv 2009/15/EF, og Kommisjonen med alle

[8] EFT L 46 av 17.2.1997, s. 25.

relevante opplysninger om sin klassede flåte, om skifte av klasseselskap, om endring eller oppheving av klasse og om stryking fra klasse, uansett hvilket flagg skipene seiler under.

Opplysninger om skifte av klasseselskap, om endring og oppheving av klasse og om stryking fra klasse, herunder opplysninger om alle utestående besiktelser, utestående pålegg, klassevilkår, driftsvilkår eller driftsbegrensninger utstedt til deres klassede skip — uansett hvilket flagg skipene seiler under — skal også oversendes elektronisk til den felles inspeksjonsdatabasen som benyttes av medlemsstatene for gjennomføringen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF av 23. april 2009 om havnestatskontroll([9]), samtidig med at de registreres i den anerkjente organisasjonens egne systemer og i alle tilfeller senest 72 timer etter hendelsen som ga opphav til kravet om å oversende opplysningene. Disse opplysningene, med unntak av pålegg og klassevilkår som ikke er utestående, skal offentliggjøres på disse anerkjente organisasjonenes nettsteder.

5. De anerkjente organisasjonene skal ikke utstede lovfestede sertifikater til et skip, uansett flagg, som er strøket fra klasse eller som har skiftet klasse av sikkerhetsgrunner, uten at flaggstatens vedkommende myndighet på forhånd har fått anledning til å uttale seg innen en rimelig frist om hvorvidt en fullstendig inspeksjon er nødvendig.

6. Ved skifte av klasseselskap fra en anerkjent organisasjon til en annen, skal den avgivende organisasjonen uten unødig opphold gi den mottakende organisasjonen en fullstendig dokumentasjon om skipets historie og særlig underrette den om

a) alle utestående besiktelser,

b) alle utestående pålegg og klassevilkår,

c) driftsvilkår som er utstedt mot skipet, og

d) driftsbegrensninger som er utstedt mot skipet.

Nye sertifikater til skipet kan ikke utstedes av den mottakende organisasjonen før alle utestående besiktelser er fullført med tilfredsstillende resultat og alle utestående pålegg eller klassevilkår som tidligere er utstedt mot skipet, er etterkommet i samsvar med den avgivende organisasjonens spesifikasjoner.

Før sertifikatene utstedes, skal den mottakende organisasjonen opplyse den avgivende organisasjonen om utstedelsesdatoen for sertifikatene og bekrefte datoen, stedet og de tiltakene som er truffet for å etterkomme alle utestående besiktelser, utestående pålegg og utestående klassevilkår.

De anerkjente organisasjonene skal utarbeide og gjennomføre hensiktsmessige felles krav for tilfeller av skifte av klasseselskap der særlige forholdsregler er nødvendige. Slike tilfeller skal minst omfatte skifte av klasseselskap for skip som er 15 år eller eldre, og skifte fra en ikke-anerkjent organisasjon til en anerkjent organisasjon.

De anerkjente organisasjonene skal samarbeide med hverandre om en korrekt gjennomføring av bestemmelsene i dette nummeret.

[9] EUT L 131 av 28.5.2009, s. 57.

Artikkel 11

1. De anerkjente organisasjonene skal innen 17. juni 2011 etablere og opprettholde en uavhengig kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenhet i samsvar med gjeldende internasjonale kvalitetsstandarder der relevante yrkessammenslutninger innen skipsfartsnæringen kan delta i en rådgivende funksjon.

2. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal utføre følgende oppgaver:

a) hyppig og regelmessig vurdering av kvalitetsstyringssystemene til anerkjente organisasjoner, i samsvar med kriteriene i kvalitetsstandarden ISO 9001,

b) sertifisering av kvalitetsstyringssystemene til anerkjente organisasjoner, herunder organisasjoner som det er anmodet om anerkjennelse av i samsvar med artikkel 3,

c) utstedelse av tolkninger av internasjonalt anerkjente standarder for kvalitetsstyringssystemer, særlig for å ta hensyn til anerkjente organisasjoners særtrekk og særlige forpliktelser, og

d) vedtakelse av individuelle og kollektive anbefalinger til forbedring av anerkjente organisasjoners prosesser og interne kontrollmekanismer.

3. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal ha nødvendig myndighet og kompetanse til å handle uavhengig av de anerkjente organisasjonene, og skal ha de nødvendige midlene til å utføre sine oppgaver på en effektiv måte og med de høyeste faglige standarder, samtidig som den sikrer uavhengighet for de personene som utfører dem. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal fastsette sine arbeidsmetoder og sin forretningsorden.

4. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten kan be om bistand fra andre eksterne kvalitetsvurderingsorganer.

5. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal gi de berørte partene, herunder flaggstater og Kommisjonen, fullstendige opplysninger om sin årlige arbeidsplan samt om sine funn og anbefalinger, særlig med hensyn til situasjoner der sikkerheten kan ha vært truet.

6. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal med jevne mellomrom vurderes av Kommisjonen.

7. Kommisjonen skal avgi rapport til medlemsstatene om resultatene og oppfølgingen av sin vurdering.

Artikkel 12

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for sjøsikkerhet og hindring av forurensning fra skip (COSS), nedsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2099/2002([10]).

2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 3 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

[10] EFT L 324 av 29.11.2002, s. 1.

3. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

4. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 13

1. Denne forordningen kan, uten at dets virkeområde utvides, endres med sikte på å oppdatere minstekriteriene fastsatt i vedlegg I, særlig på bakgrunn av relevante beslutninger fra IMO.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll nevnt i artikkel 12 nr. 4.

2. Endringer av de internasjonale konvensjonene definert i artikkel 2 bokstav b) i denne forordningen kan utelukkes fra denne forordningens virkeområde i henhold til artikkel 5 i forordning (EF) nr. 2099/2002.

Artikkel 14

1. Kommisjonen skal vedta og offentliggjøre

a) kriterier for å måle reglenes og prosedyrenes effektivitet samt de anerkjente organisasjonenes prestasjonsnivå med hensyn til sikkerheten og hindringen av forurensning på skip de har klasset, idet det særlig tas hensyn til de dataene som produseres innenfor rammen av Paris-memorandumet om havnestatskontroll (Paris MoU)) og/eller tilsvarende ordninger, og

b) kriterier for å fastslå når prestasjonsnivået skal anses som en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet, som kan ta hensyn til særlige omstendigheter som påvirker mindre organisasjoner eller sterkt spesialiserte organisasjoner.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll nevnt i artikkel 12 nr. 4.

2. Tiltakene som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen ved å utfylle den med hensyn til gjennomføringen av artikkel 6 og eventuelt artikkel 7, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll nevnt i artikkel 12 nr. 4.

3. Uten at det berører den umiddelbare anvendelsen av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I, kan Kommisjonen i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomité nevnt i artikkel 12 nr. 3 vedta regler for tolkningen av dem, og kan vurdere å fastsette mål for de alminnelige minstekriteriene nevnt i vedlegg I del A nr. 3.

Artikkel 15

1. Organisasjonene som på ikrafttredelsesdatoen for denne forordningen var anerkjent i samsvar med direktiv 94/57/EF, skal beholde sin anerkjennelse, med forbehold for bestemmelsene i nr. 2.

2. Uten at det berører artikkel 5 og 7, skal Kommisjonen innen 17. juni 2010 gjennomgå på nytt alle begrensede anerkjennelser som er gitt i henhold til direktiv 94/57/EF, i lys av artikkel 4 nr. 3 i denne forordningen med sikte på å beslutte, etter framgangsmåten med forskriftskomité nevnt i artikkel 12 nr. 3, om begrensningene skal erstattes av andre eller fjernes.

Artikkel 16

I forbindelse med vurderingen i henhold til artikkel 8 nr. 1 skal Kommisjonen verifisere at innehaveren av anerkjennelsen er det relevante rettssubjektet i organisasjonen som bestemmelsene i denne forordningen får anvendelse på. Dersom dette ikke er tilfelle, skal Kommisjonen treffe en beslutning om endring av nevnte anerkjennelse.

Dersom Kommisjonen endrer anerkjennelsen, skal medlemsstatene tilpasse sine avtaler med den anerkjente organisasjonen for å ta hensyn til endringen.

Artikkel 17

Kommisjonen skal hvert andre år underrette Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne forordningen.

Artikkel 18

Eventuelle henvisninger til direktiv 94/57/EF i fellesskapsretten og nasjonal rett skal forstås som henvisninger til denne forordningen og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II.

Artikkel 19

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 23. april 2009.

For Europaparlamentet *For Rådet*

H.-G. PÖTTERING

President

P. NEČAS

Formann

VEDLEGG I

MINSTEKRITERIER FOR ORGANISASJONER FOR Å FÅ ELLER BEHOLDE FELLESSKAPSANERKJENNELSE

(nevnt i artikkel 3)

A. ALMINNELIGE MINSTEKRITERIER

1. En anerkjent organisasjon må ha status som rettssubjekt i staten der den har sitt hjemsted. Regnskapene skal være godkjent av uavhengige revisorer.

2. Den anerkjente organisasjonen skal kunne dokumentere bred erfaring i vurdering av utforming og bygging av handelsskip.

3. Den anerkjente organisasjonen skal til enhver tid ha et betydelig personale til å ivareta ledelsesoppgaver, tekniske oppgaver og støtteoppgaver og forskningsoppgaver, som står i forhold til størrelsen på den klassede flåten, dens sammensetning og organisasjonens deltakelse i bygging og ombygging av skip. Den anerkjente organisasjonen skal på hvert arbeidssted være i stand til, når der er behov for det, å stille til rådighet midler og personale som står i forhold til de oppgavene som skal utføres, i samsvar med de alminnelige minstekriteriene i nr. 6 og 7 og de særlige minstekriteriene i del B.

4. Den anerkjente organisasjonen skal ha og anvende et sett egne omfattende regler og prosedyrer, eller ha dokumentert evne til dette, for utforming, bygging og periodisk besiktelse av handelsskip, av samme kvalitet som internasjonalt anerkjente standarder. De skal offentliggjøres og skal kontinuerlig oppdateres og forbedres gjennom forsknings- og utviklingsprogrammer.

5. Den anerkjente organisasjonens skipsregister skal offentliggjøres en gang i året eller føres i en elektronisk database som er tilgjengelig for allmennheten.

6. Den anerkjente organisasjonen skal ikke være kontrollert av skipsredere eller skipsbyggere eller av andre som på forretningsmessig grunnlag produserer, utruster, reparerer eller driver skip. Den anerkjente organisasjonen skal ikke i vesentlig grad være inntektsmessig avhengig av ett bestemt forretningsforetak. Den anerkjente organisasjonen utfører ikke klassifiseringsoppgaver eller lovfestede oppgaver dersom den er identisk med eller har forretningsmessig, personlig eller familiemessig tilknytning til skipsrederen eller skipsoperatøren. Dette uforenlighetsprinsippet skal også gjelde for inspektørene som er ansatt av den anerkjente organisasjonen.

7. Den anerkjente organisasjonen skal utøve sin virksomhet i samsvar med bestemmelsene fastsatt i vedlegget til IMO-resolusjon A.789(19) om spesifikasjoner for de besiktelses- og sertifiseringsoppgavene som anerkjente organisasjoner utfører på vegne av sjøfartsmyndighetene, i den utstrekning nevnte bestemmelser hører inn under denne forordningens virkeområde.

B. SÆRLIGE MINSTEKRITERIER

1. Den anerkjente organisasjonen skal dekke hele verden ved hjelp av sine fastlønnede inspektører eller, i unntaksvise og behørig begrunnede tilfeller, ved hjelp av fastlønnede inspektører fra andre anerkjente organisasjoner.

2. Den anerkjente organisasjonen skal være underlagt et sett etiske regler.

3. Den anerkjente organisasjonen skal ledes og administreres på en måte som sikrer fortrolig behandling av de opplysningene som kreves av sjøfartsmyndighetene.

4. Den anerkjente organisasjonen skal gi sjøfartsmyndighetene, Kommisjonen og berørte parter alle relevante opplysninger.

5. Den anerkjente organisasjonen, dens inspektører og tekniske personale skal utføre sitt arbeid uten på noen måte å skade immaterialrettighetene til skipsverft, utstyrsleverandører og skipsredere, herunder patenter, lisenser, fagkunnskap eller andre typer kunnskap som er rettslig beskyttet på internasjonalt plan, fellesskapsplan eller nasjonalt plan; ikke under noen omstendighet, og uten at dette berører medlemsstatenes og Kommisjonens vurderingsmyndighet, særlig i henhold til artikkel 9, kan den anerkjente organisasjonen eller inspektørene og det tekniske personalet som den sysselsetter, gi videre eller røpe forretningsmessig relevante opplysninger som er innhentet i forbindelse med deres arbeid med inspeksjoner, kontroll og overvåking av skip som er under bygging eller reparasjon.

6. Den anerkjente organisasjonens ledelse skal fastlegge og dokumentere sin politikk og sine mål for kvalitet og sine forpliktelser i den forbindelse, og skal forsikre seg om at politikken blir forstått, iverksatt og opprettholdt på alle nivåer i den anerkjente organisasjonen. Den anerkjente organisasjonens politikk skal vise til mål og indikatorer for prestasjonsnivået på områdene sikkerhet og hindring av forurensning.

7. Den anerkjente organisasjonen skal sikre at

a) dens regler og prosedyrer utarbeides og vedlikeholdes på en systematisk måte,

b) dens regler og prosedyrer overholdes, og at det foreligger et internt system for måling av tjenestenes kvalitet når det gjelder disse reglene og prosedyren,

c) kravene til det lovfestede arbeidet som organisasjonen er bemyndiget til å utføre, oppfylles, og at det foreligger et internt system for måling av tjenestenes kvalitet når det gjelder overholdelse av de internasjonale konvensjonene,

d) ansvarsområdene til, myndigheten til og det innbyrdes forholdet mellom personale hvis arbeid påvirker kvaliteten på den anerkjente organisasjonens tjenester, defineres og dokumenteres,

e) alt arbeid utføres under kontrollerte forhold,

f) et tilsynssystem er på plass, som overvåker de handlingene og det arbeidet som utføres av inspektørene og det tekniske og administrative personalet som er ansatt av den anerkjente organisasjonen,

g) inspektørene har omfattende kunnskap om den typen skip de utfører arbeid på, som er relevant for den besiktelsen som skal utføres, samt om de relevante gjeldende kravene,

h) det finnes et system for utdanning av inspektører og for kontinuerlig oppdatering av deres kunnskaper,

i) det løpende føres fortegnelser som viser at de fastsatte standardene er blitt fulgt på de punktene som de utførte tjenestene omfatter, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt,

j) det finnes et omfattende system for planlagt og dokumentert internkontroll av kvalitetsrelatert virksomhet i alle organisasjonens hjemsteder,

k) de lovfestede besiktelsene og inspeksjonene som kreves i henhold til det harmoniserte systemet for besiktelse og sertifisering, og som den anerkjente organisasjonen har bemyndigelse til å utføre, utføres i samsvar med bestemmelsene fastsatt i vedlegget og i tillegget til IMO-resolusjon A.948(23) om retningslinjer for besiktelse i henhold til det harmoniserte systemet for besiktelse og sertifisering,

l) det er etablert klare og direkte linjer for ansvar og kontroll mellom de anerkjente organisasjonenes sentrale og regionale kontorer og mellom de anerkjente organisasjonene og deres inspektører.

8. Den anerkjente organisasjonen skal ha utarbeidet, gjennomført og skal opprettholde et effektivt internt kvalitetssystem basert på relevante deler av internasjonalt anerkjente kvalitetsstandarder, og i samsvar med standarden EN ISO/IEC 17020:2004 (inspeksjonsorganer) og med EN ISO 9001:2000 (kvalitetsstyringssystemer, krav) slik de tolkes og sertifiseres av kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten nevnt i artikkel 11 nr. 1.

9. Den anerkjente organisasjonens regler og prosedyrer skal gjennomføres på en slik måte at organisasjonen forblir i stand til å legge sin egen, direkte kunnskap og vurdering til grunn for en pålitelig og objektiv erklæring om sikkerheten til de aktuelle skipene i form av klassesertifikater, som det i sin tur kan utstedes lovfestede sertifikater på grunnlag av.

10. Den anerkjente organisasjonen skal ha de nødvendige midler til å vurdere – ved bruk av kvalifisert fagpersonale og i henhold til bestemmelsene fastsatt i vedlegget til IMO-resolusjon A.913(22) om retningslinjer for myndighetenes gjennomføring av Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring (ISM) – anvendelsen og opprettholdelsen av det land- og skipsbaserte sikkerhetsstyringssystemet som skal omfattes av sertifiseringen.

11. Den anerkjente organisasjonen skal tillate at representanter for sjøfartsmyndighetene og andre berørte parter deltar i utarbeidingen av organisasjonens regler og prosedyrer.

VEDLEGG II

Sammenligningstabell		
Direktiv 94/57/EF	Direktiv 2009/15/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2 bokstav a)	Artikkel 2 bokstav a)	Artikkel 2 bokstav a)
Artikkel 2 bokstav b)	Artikkel 2 bokstav b)	—
Artikkel 2 bokstav c)	Artikkel 2 bokstav c)	—
Artikkel 2 bokstav d)	Artikkel 2 bokstav d)	Artikkel 2 bokstav b)
Artikkel 2 bokstav e)	Artikkel 2 bokstav e)	Artikkel 2 bokstav c)
—	Artikkel 2 bokstav f)	Artikkel 2 bokstav d)
Artikkel 2 bokstav f)	Artikkel 2 bokstav g)	Artikkel 2 bokstav e)
Artikkel 2 bokstav g)	Artikkel 2 bokstav h)	Artikkel 2 bokstav f)
Artikkel 2 bokstav h)	Artikkel 2 bokstav i)	Artikkel 2 bokstav g)
Artikkel 2 bokstav i)	Artikkel 2 bokstav k)	Artikkel 2 bokstav i)
—	Artikkel 2 bokstav j)	Artikkel 2 bokstav h)
Artikkel 2 bokstav j)	Artikkel 2 bokstav l)	—
Artikkel 2 bokstav k)	—	Artikkel 2 bokstav j)
Artikkel 3	Artikkel 3	—
Artikkel 4 nr. 1 første punktum	—	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 4 nr. 1 andre punktum	—	Artikkel 3 nr. 2
Artikkel 4 nr. 1 tredje	—	—

punktum		
Artikkel 4 nr. 1 fjerde punktum	—	Artikkel 4 nr. 1
—	—	Artikkel 3 nr. 3
—	—	Artikkel 4 nr. 2, 3 og 4
—	—	Artikkel 5
—	—	Artikkel 6
—	—	Artikkel 7
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 4 nr. 1	—
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 4 nr. 2	—
Artikkel 6 nr. 1, 2, 3 og 4	Artikkel 5 nr. 1, 2, 3 og 4	—
Artikkel 6 nr. 5	—	—
Artikkel 7	Artikkel 6	Artikkel 12
Artikkel 8 nr. 1 første strekpunkt	Artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a)	—
Artikkel 8 nr. 1 andre strekpunkt	—	Artikkel 13 nr. 1
Artikkel 8 nr. 1 tredje strekpunkt	Artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav b)	—
—	Artikkel 7 nr. 1 andre ledd	Artikkel 13 nr. 1 andre ledd
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 7 nr. 2	—
Artikkel 8 nr. 2 andre ledd	—	Artikkel 13 nr. 2
Artikkel 9 nr. 1	—	—
Artikkel 9 nr. 2	—	—
Artikkel 10 nr. 1 innledende tekst	Artikkel 8	—
Artikkel 10 nr. 1 bokstav a), b) og c) og artikkel 10 nr. 2, 3 og 4	—	—

Artikkel 11 nr. 1 og 2	Artikkel 9 nr. 1 og 2	—
Artikkel 11 nr. 3 og 4	—	Artikkel 8 nr. 1 og 2
Artikkel 12	Artikkel 10	—
Artikkel 13	—	—
Artikkel 14	Artikkel 11 nr. 1 og 2	—
—	Artikkel 11 nr. 3	—
—	Artikkel 12	—
—		Artikkel 9
Artikkel 15 nr. 1		
		Artikkel 10 nr. 1 og 2
Artikkel 15 nr. 2		Artikkel 10 nr. 3
Artikkel 15 nr. 3	—	Artikkel 10 nr. 4
Artikkel 15 nr. 4		Artikkel 10 nr. 5
Artikkel 15 nr. 5		Artikkel 10 nr. 6 første, andre, tredje og femte ledd
—		Artikkel 10 nr. 6 fjerde ledd
Artikkel 16	Artikkel 13	—
Artikkel 17	Artikkel 16	—
—	Artikkel 14	—
—	Artikkel 15	—
		Artikkel 11
		Artikkel 14
		Artikkel 15
		Artikkel 16
		Artikkel 17
		Artikkel 18

		Artikkel 19
Vedlegg		Vedlegg I
	Vedlegg I	
	Vedlegg II	Vedlegg II